

Pogovor o naših najpomembnejših skupinah v mladosti:

Ponavadi težko določimo zgolj eno samo posebno skupino, ki je v mladostništvu imela poseben vpliv na nas, ker je na vsakem področju našega življenja toliko skupin, ki na svoj način vplivajo na nas (npr. OŠ, SŠ, faks, župnija...). Našteli smo različne skupine npr. animatorji, mladinski verouk, športne skupine, sošolci, pevski zbor, cimre, mladinska skupina. V teh skupinah smo se predvsem naučili potrpežljivosti, poslušanja, različnih mnenj, dajanja in sprejemanje, strpnosti, sobivanja, prijateljstva, vrednot. Kvaliteta skupin pa je bila vedno odvisna od spreminjanja, trajanja, zamer, koliko časa, idej znanja, ljubezni in truda smo ji bili pripravljeni posvetiti, kajti če ima skupina prave cilje raste, drugače pa gre navzdol.

Kakšen naj bi bil animator za tretjo triado?

- Potrpežljivost
- Več znanja
- Drugačen pristop ne preveč otroški
- Dobro poslušati, opazovati
- Delo s to skupino je potrebno celo leto, z oratorijem se ne zaključiti
- Prijateljski odnos
- Vzpostaviti zaupanje – težko se odprejo
- Biti prijatelj, mentor, usmerjevalec, moderator
- Več pogovora, primerne teme
- Primerno sprostiti, da se potem odprejo
- Z vprašanji jih usmerjamo
- Provokacija lahko koga užali, če jih bolje poznaš veš, kdaj si lahko več privoščiš
- Pro et contra
- Delavnice ločene po triadah, snemanje, računalniške slike
- Zelo raznolike delavnice
- Košarko igrajo vsi skupaj (tj. mlajši in starejši, dodaš določena pravila, da so vsi vključeni)
- Če mešaš starostne skupine, starejše porabiš za »pomočnike«, ki pomagajo pri delavnicah mlajšim pri delu
- Pazimo, da se ne izgubi preveč pomembnosti oratorija za starejše, da niso zgolj samo neki pomočniki

Pogovor o negativnem odnosu mladostnikov do vere:

Mladi niso še povsem oblikovani in na njih imajo močan vpliv tudi mladostniki. Prim. Gosteničnik : »Nihče ne verjame v istega Boga.« Naš odnos do Boga se oblikuje glede na starše, sovrstnike, če imaš npr. slab odnos z očetom, imaš verjetno tudi odklonilen odnos do Boga-očeta. Pri tej starosti je potrebno delati predvsem glede odnosov in jim tako bolj izkustveno pokazati vero. Mladi pa bodo predvsem s provociranjem preizkušali našo vero in to kako jim jo bomo mi podajali in živeli. Če smo dovolj izkušeni lahko na njihovo provociranje odgovorimo s protiudarcem, npr. pa kaj če je imel Kristus ženo ali to kaj spremeni moj odnos do njega, ali je za to kaj manj Bog.

Pogovor o spolnosti, telesu:

Pri tej temi je pomembno, da se animator sam dovolj dobro počuti pri pogovori o telesu, spolnosti... Spolnost je sicer bolj tema, ki bi jo morali prvi podati starši, toda oni o tem ne upajo govoriti, prav tako tudi marsikateri kateheti ne. Kljub temu pa so najstniki bombardirani s spolnostjo iz vseh smeri, v šoli slišijo bolj ali manj samo o kontracepciji in spolnih boleznih, v revijah je prav tako vse zmešano, zato se kljub dvomom splača o tej temi govoriti, ker drugje pravzaprav ne morejo. Izražena je bila tudi želja, da bi se v prihodnosti morda tudi v oratorijskem priročniku pokrila ta tema.

Težave pri katehezah, pri odprtosti mladih pri pogovoru:

- Animator mora biti zelo pripravljen
- Ali so se otroci pripravljeno dovolj odpreti in zaupati kakšne resne težave in ne samo postranske

- Pomembno da niso sami, da lahko težave rešujejo z drugimi, dati vedeti, da lahko pridejo tudi z resnimi težavami k nam po pomoč
- Morda težave napišejo na listke in se potem pogovarjajo malo bolj anonimno, tako lahko zaupajo tudi bolj globoke
- Včasih tudi animatorji »izkoriščajo« to pomoč določenih soanimatorjev. Truditi se je treba jemati vsak njihov problemov tako resno kot oni.

Lik animatorja:

Izbira animatorja: zna se poistovetiti z mladimi, razume v kakšnem obdobju so, da ve kaj imajo radi, je dovolj sproščen, čeprav nima nujno zelo rad vseh njihovih interesov ampak zna sprejemati, čeprav se tok pogovora spreminja od načrtane teme, če je pogovor tekoč se tega niti ne ustavlja, en animator samo zanje, da se vzpostavi zaupanje in odgovornost, ASISTENCA; ne kaznujemo pred ostalimi, nimajo radi izpostavljanja, tako se lahko tudi v manjši skupini še bolj zapre, kritiziramo dejanje ne osebe; animator ni za katedrom, vzpostavimo domačen odnos, sožitje; obvlada »trike«, zna pridobiti pozornost, znaš uravnovežiti resnost in šaljivost, podajamo stvari preko anekdot; zavedati se mora, da je dela več, ampak lahko tudi veliko več odnese.

Postavljanje mej in kaznovanje:

Jasno postaviš meje-čeprav so mladostniki, tudi zanje veljajo določene meje. (preklinjanje, ko kdo zakolne, cela skupina reče npr pomaranča in ga tako opomni, se lahko spomniš bolj primerno besedo, povej lepo besedo, ki se začne na prvo črko izrečene kletvice).

Kaznovanje: bolj kot kaznen pomemben pogovor, da razume kaj je bilo narobe, mu damo npr. »odkupnino« (glej skavti). Jasno določiti meje in pravila, na začetku se pogovorimo o ukrepih, ki se bodo zgodili, če se pravila prekršijo. Prvo srečanje se ustvari pravila in npr. podpišejo pod njih. Raje iskanje korakov k boljšemu kot kaznovanje.

Metode »krotenje« mladostnikov: na začetku oratorija mu zaupaš neko nalogo (npr. spremlja kakšnega mlajšega, ga poveriš za vsakdanjo pripravo pisal...)

Kaj lahko storimo pri medvrstniškem nasilju?

Sovrstniško izsiljevanje: nekdo, ki je malo drugačen, je že takoj čuden; selekcija se dogaja na zelo banalen način; pri katehezah po skupinah debatiramo na splošno o tej temi; krepiti tistega, ki je ponavadi izločen; igranje situacij, »popularni« animatorji se pogosteje pogovarjajo z izločeni in jih dajejo subtilno podporo, da močnejši vidijo, da izločeni niso vedno izločeni.

Pobereš nekaj rumenih revij, izbereš primerne članke in zamenjaš imena z udeleženci/animatorji, kakšni so občutki, ko bereš izmišljene zgodbe o sebi.

Damo jim upanje, sami bodo izbral SŠ, tam ne bodo vsi iz istega kraja, začeli boste s spoznavanjem od začetka.

Tabu teme:

Osebne teme: tema materinski dan: otrok je brez mame od rojstva o teh temah se je že prej pogovarjal, tokrat pa začel jokati, doživel krizo; v teh letih dobi občutek, da mu nekaj manjka, to ni nič slabega, s tako izgubo ne more človek kar sprijazniti; lahko imamo tudi situacijo, da se starši ločujejo; ->najprej malo tišine, skupaj s skupino nekaj zmolimo za to osebo(lahko to na koncu, ko se stvari že umirijo) , -> ne govorimo, da ne jokati, saj bo boljše, s tem zgolj mirimo sebe, ne njega , ->oseben pogovor, sam naj se odloči, če želi o tem govoriti javno, ->njegov animator gre z njim, v skupino pride drug, ->vzpostavi se kontakt, rečeš mu naj se sam objame, nato pa ga vprašaš, če ga lahko tudi ti objameš, ->pomemben je tudi pogovor s preostalo skupino, saj je tudi zanje to šok, soočenje z jokom, ->če poznamo situacijo, govorimo malo previdneje, to ne pomeni, da kar naenkrat npr. sprejemajo ločitev, ampak ne rečemo, da so ljudje, ki se ločijo slabi, kajti z drobnim stavkom lahko zelo prizadanemo človeka

Duhovnik, ki je zapustil duhovništvo, njegovi otroci pa so med pogovorom o zakonu, mašniškem posvečenju zraven; otroci imajo od doma različne protislovne informacije, razloži se formalni postopek, kaj se v tem primeru mora narediti; otroci duhovnika niso dolžni odgovarjati na izzivalna vprašanja; lahko je zelo zdravo za otroka, da se enkrat izpostavi in s tem sooči, hkrati pa se tudi z

ostalimi razjasnijo dejstva in stvar izgubi zanimanje množice. Če ne vemo resničnih podrobnosti ozadja, ne širimo polresnic. Več škode, če poskušamo zajeziti pogovor.

Spolnost: ne sprejemamo provokacije, pustimo jim postavljati vprašanja, da povejo kaj vejo in gradimo iz tega.

Pri tabu temah moraš včasih najprej sploh posamezno temo pravzaprav razložiti in razčistiti napačna mnenja, da te na koncu nekdo ne vpraša o čem se je sploh govorilo. Mladi imajo namreč zelo selekcionirane informacije o temah, nimajo pa nekih temeljnih dejstev.